

Ningú ratifica l'atestat que culpa els policies de Palafrugell de robar mòbils

La defensa retreu que es manté l'acusació sense citar els mossos que van determinar que s'havien sostret els telèfons

Del centre al fons, Adrián Castillo, Francisco Carriqui, Marc Luís Cruz, Alexandre Luís Cruz i Alberto Castillo

GIRONA | MARTÍ SANTIAGO

El judici contra els dos policies locals de Palafrugell acusats de robar gairebé una desena de telèfons mòbils d'una botiga durant la nevada del 8 de març de 2010 va acabar ahir amb una esmena a la totalitat de la investigació i a l'acusació per part dels advocats defensors que, si es tingués en compte, podria comportar-los l'absolució malgrat els evidents indicis existents. Els agents Alberto

Castillo Medina i Alexandre Luís Cruz s'enfronten a dos anys de presó per un delictes d'apropiació indeguda. Els seus germans -Adrián Castillo Medina i Marc Luís Cruz- i un amic expolícia -Francisco Carriqui Ojeda- els acompanyaven a la banqueta de l'Audiència Provincial de Girona afrontant un any de presó per un delictes de receptació, ja que tenien els mòbils sostrets.

L'advocat Carles Monguilod s'havia reservat per a l'informe final el dret a qüestionar-ho tot, i a fe que ho va fer com si la seva intervenció busqués demostrar que l'havien obligat a jugar una partida amb regles tramposes que sempre anaven a favor de la banca. Primer va carregar contra l'atestat policial que incrimina els seus clients, no perquè considerés que estava errat sinó perquè ningú va citar ahir els Mossos d'Esquadra perquè el ratifiquessin durant el judici. Per tant, "no existeix més prova de càrrec que una denúncia que no ha sigut ratificada" i "no sabem com es va arribar a les conclusions [de l'atestat] ni com es va fonamentar".

L'estratègia defensiva, a la qual es va sumar la segona defensa -Ernest Plaja-, passava també per denunciar el nyap de la investigació del cas que es reflectia en detalls tant rellevants com l'informe pericial, que s'havia realitzat sense disposar dels telèfons mòbils sostrets, desconeixent l'estat i antiguitat d'aquests i sense que s'haguessin aportat les factures que indicaven el valor dels terminals mòbils. En definitiva, no hi havia manera de fixar el valor econòmic dels telèfons robats. I aquest detall li va servir en safata a Monguilod la possibilitat de proposar al tribunal que, en el supòsit que els seus clients no siguin absolts, se'ls condemni de forma alternativa per una falta de furt, que hauria prescrit.

Però com la idea era invalidar-ho tot l'advocat va posar en el punt de mira la treballadora de la botiga que va anar a recollir els telèfons a la comissaria de la policia local, que tampoc va ser citada ahir. La noia no era representant legal de l'empresa, s'havia presentat amb un document creat expressament per a l'ocasió en el

qual figuraven els telèfons que mancaven però que no havia realitzat ella sinó "la central".

Les coincidències

Si l'absolució dels acusats es produeix serà per aquests detalls técnico-processals més que per la manca d'indícis doncs el fiscal Juan Vázquez de Prada havia fet notar estranyes coincidències que vinculaven els acusats amb la sostracció dels mòbils. D'entrada, gairebé una desena dels 15 terminals que van trobar a faltar a la botiga havien anat a parar a familiars i amics dels policies, com mostren les targetes sim i les trucades telefòniques registrades. A més, els policies acusats són els primers que van buidar la botiga per evitar robatoris, ja que aquella nit havia estat forçada, i van dur el material a la comissaria. En aquest punt van precisar que havien deixat els mòbils en una sala de pas i oberta -així feien que el lladre pogués ser tothom-.

A això cal sumar les esperpèntiques explicacions dels germans: un diu que li van vendre els telèfons en una plaça just quan anava a la botiga a comprar un parell de telèfons; l'altre assegura que es va trobar els terminals dins una bossa que hi havia en un parc mig coberta per la neu.

Per al fiscal, tot era un relat inversemblant que queda al descobert gràcies que les targetes sim identifiquen qui utilitzava els telèfons robats.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/baix-emporda/2014/03/25/ningu-ratifica-latestat-que-culpa/662221.html?utm_source=rss